

مقایسه میزان شیوع و شدت بیماری‌های لته و پریدونتال در بیماران قلبی مصرف کننده و غیر مصرف کننده نیفیدپین

دکتر محمد حسن نجفی*

دکتر مرتضی طاهری♦

دکتر علی اصغر دادگر•

دکتر مهرداد رادور*

هدف: نیفیدپین یک داروی کلسیم کانال بلوکر از گروه هیدروپیریدین است که بطور وسیع بعنوان آزدیلاتور در درمان هیپرتانسیون و بیماری ایسکمیک قلبی استفاده می‌شود. افزایش حجم لته یکی از عوارض جانبی مصرف دارو می‌باشد. در این تحقیق، شیوع بیماری‌های لته و افزایش حجم لته را در بیماران قلبی تحت درمان با نیفیدپین مورد بررسی قرار داده‌ایم. مواد و روش‌ها: در این مطالعه مقطعی، ۱۶ بیمار قلبی مصرف کننده نیفیدپین با ۲۰ بیمار دارای اختلالات قلبی که نیفیدپین مصرف نمی‌کردند، مقایسه گردید. تمام بیماران از نظر بیماری‌های پریدونتال و افزایش حجم لته با اندکس‌های پریدونتال اندکس راسل؛ پلاک اندکس سیلنس و لو (PI) و اندکس افزایش حجم لته میلر و دم یا GO مورد ارزیابی قرار گرفتند. نتایج: بین دو گروه نیفیدپین و شاهد از لحاظ سن، جنس، اندکس راسل و اندکس PI هیچ تفاوت معنی‌داری وجود نداشت، اما درصد شیوع هیپرپلازی در گروه نیفیدپین در ناحیه دندان‌های قدامی فک پایین شدیدتر بود که از نظر آماری معنی‌دار نبود ($P=0/05$). شیوع افزایش حجم کلینیکی لته مرتبط با دارو درمانی مزمن با نیفیدپین پایین است. نتیجه‌گیری: هیپرپلازی ناشی از نیفیدپین بطور مستقیم با سطح تحصیلات و بهداشت دهان در ارتباط است.

واژه‌های کلیدی: نیفیدپین؛ اندکس؛ پلاک؛ افزایش حجم لته؛ بیماری پریدونتال (پریدونتائیتیس).

- * استادیار گروه پریدونتولوژی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد
- ♦ دانشیار گروه پریدونتولوژی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد
- دانشیار گروه پریدونتولوژی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد
- * استادیار گروه پریدونتولوژی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد